

Karakter Gelişimi

Toplumsallaşma, toplumda sorumlu birer yetişkin olmaya doğru giden yolun başlangıcıdır gençlik çağı. Bir taraftan çocukluk çağının masum etkilerinden kurtulamamış bir yetişkin, bir taraftan da yetişkinlik çağının getirdiği sorumluluklara karşı şaşkın bir vaziyette görebileceğimiz bir çocuktur genç. İşte böyle bir çağ, aynı zamanda karakter binasının katlarının yavaş yavaş ve sanki acemi bir çırak ustalığında yapılmaya çalışıldığı bir dönemdir.

Sağlam bir karakterin temeli elbette çocukluk çağında atılır. Çocukluk çağında, özellikle ilk yedi yıl içerisinde temel gereksinimleri karşılanmış, güven ve sevgi temelinde yapılandırılmış bir çocukluk, sağlıklı bir gençlik çağının da temelini oluşturur. İşte gençlik çağı bu temel üzerine çıkılan katlar gibidir. Bu durumda, zemindeki temelin sağlamlığı üst katlarında sağlam olmasının ilk koşuludur haliyle. İşte gençlik çağı da bu temel üzerinde yükselen ilk kattır diyebiliriz. Temelde yani zemin katta etraf, sosyal çevre fazla algılanamazken, yükselen birinci katla birlikte etraf daha fazla görülmeye, sosyal çevre daha fazla fark edilmeye başlanır. Yani çocukluk çağının henüz gelişmemiş olan bilinçliliğine karşın gençlik çağında gelişen bilinç, sosyal çevrenin farkında olmaya seçimlerinde, tercihlerinde iradesini kullanma arzusu ve dolayısıyla da ortaya koyduğu her davranışın sorumluluğunu üstlenme durumunu ortaya çıkarır.

İşte bu noktada gençlik döneminde karakter gelişimi de, artan bu irade ve bilinçli tercihler doğrultusunda, davranışlarının sorumluluğunu üstlenme, onları kontrol edebilme, duygularına hakim olabilme gibi özelliklerle yakından alakalıdır. Bu dönemde ailesinin dışındaki sosyal çevreyi daha çok fark etmeye ve ondan etkilenmeye başlayan genç birey, sahip olduğu bağımsız davranma isteği ve iradesini ne oranda olumlu özelliklerle beslerse kişiliğini de o doğrultuda güçlendirecek ve geliştirecektir. Gençlik döneminde artmış olan öfke, isyan ve bağımsız olma duygusu,, içsel dürtüler vb. ortaya çıkardığı enerjinin, olumlu etkinliklerle deşarj edilmesi, olumlu kişilik özelliklerinin birey tarafından kabul görerek örneksenmesi önemli olmaktadır. Gençlerimizin olumlu olan kişilik özellikleri için özendirilmesi ve bu doğrultuda motive edilmeleri de eğitimin başlıca amaçlarından biri olmalıdır.

Maalesef modern dünyanın hayatımıza kazandırdığı teknolojik kolaylıklar beraberinde, en çok çocuklarımızı ve gençlerimizi etkileyen bir takım zararları da getirmiştir. Hem çocuklarımız hem de gençlerimizin tv, internet vb. kitle iletişim araçlarının kontrolsüz sunumu sayesinde, psikososyal gelişimlerinin hiç olmadığı kadar olumsuz etkilendiği aşikârdır. Genç bireyler söz konusu araçlarla adeta hazır olmadıkları bir bilgi bombardımanı altında farkında olmadan ezilmekte ve yanlış davranış kalıplarına yelken açmaktadırlar. Bu nedenle bireylerin kişilik gelişimini olumsuz etkileyebilecek, yanlış davranışlara sevk edebilecek, olumsuz örnekler teşkil edebilecek medya unsurlarından, gençliğin, ailenin ve çocukların korunması zaruridir. Gelişen teknoloji ile farkında olmadığımız, bilinçaltına işleyen subliminal içerikli görsel-işitsel yayınlarla yapılan yönlendirmelere karşı da dikkatli olmak gerektiği aşikârdır.

Sağlam temelde zemin bulmuş bir gençlik çağı, bir sonraki neslinde sağlıklı olması, dolayısıyla dünyamızın da huzurlu olması demek olduğundan, eğitimin ilk ve en önemli hedefi de, hem çocuk hem de gençlerimizin daha iyi yetiştirilmeleri olmalıdır.

Ahmet KESKİN